

oven paa en Tønde, naar det ærede Medlem har været ude med det og ladet det skinne. Men der har været nogen Forskel paa Resultaterne. Det ærede Medlem roste sig eller rettere vilde dadle os for, at vor Agitation ikke havde givet os mere Udbytte i Bjerrekredsen og Hornsletkredsen. De Kredse havde vi mistet. Men baade i Bjerrekredsen og i Hornsletkredsen fik vi i 1906 flere Stemmer, end vi fik i 1903, saa vi have ikke sat noget til, hverken i Bjerre eller i Hornslet. Men lad mig saa i denne Forbindelse minde det ærede Medlem for Løvel, der nu vender sig bort fra mig, fordi han ikke synes om det, jeg siger, om hans egen Optræden, f. Eks. i Lyngbykredsen. Nu vender det ærede Medlem sig om. Det glæder mig at se det ærede Medlems Ansigt igen. Der mødte han ude for før Valget at slaa et Slag for Reformpartiet, og hvad blev Resultatet? Resultatet blev, at Reformpartiet mønstrede halvt saa mange i 1906 som i 1903. Saaledes er det Arbejde, som det ærede Medlem har gjort rundt omkring. Derfor skal det ærede Medlem ikke tale alt for stærkt om, hvor smaa Resultater vi have haft. Han skulde hellere tænke en lille Smule indad paa sig selv, saa vilde han se, at de Resultater, han har været med til at frembringe, ere ikke de allerfineste. Jeg siger det selvfølgelig ikke af den Grund, at jeg mener, at det ærede Medlem ikke længere skulde have Lov til at være ordførende Agitator for Reformpartiet. Jeg siger ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at jeg ikke kan ønske Reformpartiet nogen daarligere Ordfører ude omkring. Jeg kan ikke tænke mig, at det lettere kan sætte den sidste Rest af Sympati ude i Befolkningen til end ved netop at have det ærede Medlem for Løvel til Ordfører. Det ærede Medlem talte igen om Medlemmerne af Forsvarskommissionen og talte, som han ynder at gøre det, i meget skruede og snørklede Vendinger om Kommissionens Tavshedspligt. Han sagde bl. a., at Kommissionens Tavshedspligt hindrer os i at forsvare os mod Angreb i Anledning af, at Kommissionens Arbejde trækker i Langdrag. Noget andet kunde siges paa en anden Maade, og man kan ogsaa sige, at Tavshedspligt kan være et Skærmbædt, som Kommissionsmedlemmer kunne benytte for at dølge Faktum. Saa kan det ogsaa siges. Jeg indrømmer, at det ikke er det samme paa en anden Maner. Det ærede Medlem spørger forbavset — for Forbavelse er et af de stærkeste Vaaben,

som det ærede Medlem for Løvel (Anders-Nielsen) i det hele taget benytter i Diskussionen, han bliver forbavset baade over det ene og det andet —, hvor to Kommissionsmedlemmer kunne sige, at de ville have Militærudgifterne nedsatte og Fæstningen nedrevet. Jeg svarer dertil, at han kunde spare sin Forbavelse, naar han husker paa sit eget Standpunkt. Det, vi nu sige, er ikke andet end akkurat det samme, som det ærede Medlem for Løvel og den højtærede Konseilspræsident have ment. Aarene igennem, saa længe de stode i Opposition; det er det samme, som vi sige nu, og jeg kan dog ikke tænke mig, at det skulde være i den Grad bleven Skik og Brug indenfor Reformpartiet at løbe fra sine gamle Standpunkter, at man skulde blive forbavset over, at andre Mennesker kunne blive staaende paa de Standpunkter, de forhen have haft. Saa siger det ærede Medlem for Løvel, at han finder det ganske mærkværdigt, at to Medlemmer af Forsvarskommissionen kunne finde det passende at sige deres Mening om militære Sager. Hertil skal jeg sige, at det ærede Medlem for Løvel kan maa ske bruges til forskellige Ting, men jeg tror ganske sikkert ikke, han kan bruges til at fortælle Folk, hvad der er passende, for det tror jeg ikke, han har noget stærkt udpræget Begreb om. Naar det ærede Medlem saa skal til at tale om Slutningen, om Afstemningen over de foreliggende Forslag, fortæller det ærede Medlem os af Folketingets Venstre, at vi tør ikke sige Ja eller Nej til dette geniale Makværk, som han har været med til at lave sammen. Hvor ved det ærede Medlem nu det? Hvor ved han, at vi ikke tør sige Ja og ikke tør sige Nej? Er det ærede Medlem da selv under Pisken i den Grad, at han tror, at alle andre i deres Færd lade sig diktere af, hvad man er rædselsslagen for eller ikke. Man stemmer jo her i dette Ting af ganske andre Grunde end den, at man ikke tør dette eller hint. Man stemmer i Overensstemmelse med sin Overbevisning, og det ærede Medlem for Løvel burde da i alt Fald, naar han udtaler sig mod os, som sidde i Folketingets Venstre, kunne erindre, at netop fordi vi turde følge vor Overbevisning, bleve vi stemte ud af Reformpartiet. Jeg synes, at vi have i lidt højere Grad end det ærede Medlem vist, at vi tør nok endda, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at han maa dog endelig ikke tro, at vi ere bange for, at han skal komme over os; det er ikke ham, vi frygte for, han be-